

[Axel Sørensen.]

vinst, vil flertallet af spillerne konstatere, at man ikke vinder derved, men det er nu engang spillets idé. Til trods for dette er spillelidenskabene større i dag end på noget tidligere tidspunkt. Det drejer sig ikke blot om disse tre godkendte lotterier, nej, det drejer sig om en lang række legale spilleforetagender, som vi oplever så at sige hver eneste dag. En række af de mest udprægede spillere, der aldrig får nok af spil, spørger oven i købet, om man ikke snart i Danmark vil oprette et lotto, som de samme spillere måske ulovligt deltager i i vort naboland. Jeg synes ikke, at spillevejen bør gøres bredere, ud fra det synspunkt, at spil ikke skaber større lykke for menneskene, tværtimod kan det fastslås, at gevinst i spil ofte skaber det modsatte i mange tusinde hjem.

Det fremgår endvidere af ministerens fremsættelsestale, at man ønsker at forhøje kollektørernes indtægter. Kollektioner har jeg altid forstået var noget, som den højtæredede finansminister delte ud som en slags godter til visse mennesker. Hensigten var, at honoraret for at passe en sådan kollektion skulle være et supplerende bidrag til en meget lille indtægt for en familie, hvor f. eks. manden var død og en enke sad tilbage med nogle børn. Det måtte aldrig betragtes som et virkeligt underhold for en familie at passe en kollektion, og sådan kan man vel også have lov at se på det i tiden fremover, at det nemlig er en bifortjeneste, som f. eks. kan uddeles til den kategori af mennesker, jeg her har omtalt.

Det er allerede blevet nævnt, at man ønsker forskellige ting behandlet i et udvalg, således stempelafgiften, og hvor meget den andrager. Man kunne tænke sig, at et lotteri som klasselotteriet lige så godt kunne lægge denne stempelafgift på lodderne som beregne en særskilt afgift. Dette kan vi måske få nærmere belyst i udvalget, og jeg skal med disse bemærkninger tilsige det radikale venstres støtte til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Skræppenborg-Nielsen: Da det vist er rigtigt, som det så tit er sagt, at der sidder en lille spilledjævel og lurer i os alle sammen, og da det vist er lige så rigtigt, at det er klog politik, at folk i hvert fald i begrænset omfang bør have muligheder for også at

få afløb for, lad mig bare sige det sådan, visse mindre positive tilbøjeligheder, herunder lotterispil, er det min opfattelse, at statens ældste lotteri, klasselotteriet, i næsten enhver henseende opfylder de krav, som lotterispillere med rette kan stille til et sådant lotteri.

Jeg vil også gerne sige, at personlig er jeg modstander af, at staten i bred almindelighed sætter lotterispil i gang, fordi oprettelse af spil på ingen måde kan siges at være nogen statsopgave, og spil har da også sine mindre heldige sociale sider, som jeg ved denne lejlighed skal undlade at komme nærmere ind på. Det foreliggende lovforslag drejer sig imidlertid ikke om at oprette et nyt statslotterispil, men om at forhøje priserne og delvis at ændre spillereglerne i et gammelt og godt indarbejdet klasselotteri, som man ud over landet ville føle savnet af, hvis det pludselig forsvandt.

Endvidere vil jeg sige, at det ville være noget usagligt at påstå, at de foreslåede forhøjelser for lotterisedler i klasselotteriet ikke er sagligt motiveret. Det er de ganske simpelt, fordi de prisstigninger, der har fundet sted her i landet, siden den nugældende pris for klasselotterilodder i 1956 blev fastsat ved lov, naturligvis også har ramt klasselotteriet, ikke mindst i form af lønstigninger til kollektørerne og lønstigninger i selve klasselotteriets administration.

På ét, synes jeg, vigtigt område betyder det foreliggende lovforslag som allerede nævnt af foregående ærede ordførere et afgjort fremskridt i forhold til nugældende lov. Jeg tænker her på den foreslåede ændring i spillereglerne, der går ud på, at spillere, hvis lotteriseddel er udtrukket, og som ønsker at fortsætte spillet — og det gør de næsten alle sammen — ikke længere skal betale den særlige købelodspris for den lotteriseddel, der skal erstatte det udtrukne nummer, men kun almindelig fornyelsespris. Nu er det imidlertid sådan, at de fleste fremskridt koster penge, og ændres spillereglerne som foreslået, vil det betyde et indtægtstab for staten på ca. 300 000 kr. årlig.

I sin fremsættelsestale siger den højtæredede finansminister bl. a., at klasselotteriet udlodder en større andel af det, spillerne indbetaler, end noget andet lotteri her i